

Заклечає травень військкомати,
Новобранці встануть на зорі.
І заплаче на прощання мати,
Як одвіку плачуть матері.

То дарма, що мирно і спокійно,
Синь небес, розкрилля нив і вод,
Пам'ять жінки береже надійно
Все, що звідав за віки народ.

А було ж: фронти, окопи, втрати,
На могилах братських — по зорі...
І мовчать суворі військкомати,
І втирають сльози матері.
